

skrider til omfattende sociale Reformers af alle de Forhold, hvorunder de paagældende, der komme ind under Pryglestraffen, leve, forekommer mig ganske absurd. Den sidste ærede Taler har Ret i, at denne Lov vil virke som en Klasselov og er en Klasselov og vil blive benyttet som saadan. Jeg erindrer et Par Tilfælde for nogle Aar siden, der viste, hvorledes en Dommer kan optræde, naar det angaar en fattig Mand, en fattig Kvinde. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa af Hensyn til Tiden, men blot sige, at med al Anerkendelse af, at vor Dommerstand i Almindelighed er upartisk og retfærdig, vil det ikke kunne undgaas, at denne Lov kommer til at virke i særlig Grad over for de fattige, de smaa, de, der have vanskeligt ved at skaffe sig Venner og Forsvarere. Man er forarget, indigneret over de Bølleoverfald, der have fundet Sted. Men disse Voldshandlinger komme jo til offentlig Kundskab, som ogsaa bevist af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), i en Form, der ganske naturlig maa skabe Sensation. Der er vist ikke noget Land, der i Forhold til sin Størrelse har en mere udbredt Presse, og en Presse, der i højere Grad købes af det store Publikum, eller som i den Grad interesserer sig for den Slags Begivenheder, hvorom der her er Tale. Og nu er det jo saare almindeligt, at de Folk, der ellers fordømme Smudspressen, hvad jeg for Resten ikke vil kalde Smudspressen, alligevel købe denne Presse og lade sig paavirke af den. Selv de, der ellers sige, at de ikke bryde sig om Smaablade, om 2-Øres Bladene, lade sig dog paavirke af, hvad der kommer frem i disse Blade, og det er den Stemning, man har bygget det foreliggende Lovforslag paa.

Lovforslaget er bygget paa Grundlag af den overfladiske Stemning hos overfladisk tænkende Mennesker, men hos de Folk, der tænke, hos dem, der have været med i Demokratiets Arbejde, er der ingen Sangbund for Prygl, men for sociale Reformers. Det var en Glæde at høre den sidste ærede Taler, ligesom det for os Socialdemokrater var en overordentlig stor Glæde at høre det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) tage saa bestemt Afstand fra denne Pryglelov. Thi jeg drager deraf den Slutning, at selv om dette Forslag maaske i Øjeblikket har Tilslutning hos en stor Del af dette Tings Medlemmer, jeg tror for øvrigt ikke hos Flertallet, ville disse Taler og den Stemning, de have vakt, bidrage til at skabe Modstandere i Tusindtal. Naar disse Taler

bringes ud til Folket og diskuteres der, vil Stemningen vende sig stærkt mod Legemstraffens Indførelse. Jeg nærer da ingen Tvivl om, at vi aldrig ville faa dette Forslag at se igen, hverken i den ene eller den anden Form.

Ingvard Jensen: Da det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i Forgaars aabnede Kampen mod det foreliggende Forslag, var der sikkert en hel Del af dette Tings Medlemmer, der blev noget forbavset over den Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem optraadte. Denne Forundring taber sig jo nu noget, naar man særlig hæfter Opmærksomheden paa, hvilken Betydning det ærede Medlem tillægger Gennemførelsen af dette Forslag. Det ærede Medlem udtalte sig saadan: „Har man egentlig tænkt sig, hvad det vil sige at gennemføre dette Lovforslag? Har man tænkt sig, hvor fuldstændig paa tværs det er af hele Verdensudviklingen, hvor paa tværs det er af Folkets Opfattelse, men tillige hvor meget det er paa tværs af den simpleste Retfærdigheds- og Billighedsfølelse?“ Ja, dersom dette Forslags Gennemførelse var af den Beskaffenhed, at det vilde være i Strid med hele Verdensudviklingen, med al Retfærdighedsfølelse i Folket, ja, saa vilde jeg sige, at saa maatte vi ikke vedtage det. Det er for slem en Bommert at gøre, hvis det danske Folketing vilde vedtage en Lov med en saadan Tendens. Det ærede Medlem lod sig ikke en Gang nøje med at sige, at det stred mod Retsudviklingen, nej, det kunde ikke være mindre end hele Verdensudviklingen. Dersom det ærede Medlem havde sagt, at det stred mod den Retfærdigheds- og Billighedsfølelse, som han er i Besiddelse af, kunde det være meget rigtigt og rimeligt; men det er ikke det enkelte Medlems Retfærdigheds- og Billighedsfølelse, men Retfærdigheds- og Billighedsfølelse i al Almindelighed, som Forslaget strider imod. Naar man bedømmer det ærede Medlems Stilling til Forslaget ud fra disse Betragtninger, saa kan man ikke andet end sige, at saa er den ganske naturlig. Vi forundre os ikke over hans stærke Udtryk, naar han har et saadant Syn paa Forslaget. Ikke desto mindre er der dog lidt i dette, som alligevel har forbavset os. Han mente nemlig, og det mente den sidste ærede Taler ogsaa, at der i Befolkningen var en saa stærk Stemning mod et saadant Forslag, at vi, især naar den sidste ærede Taler og det ærede Medlem for Kalundborg drage ud imod os, ligge alle sammen